

SDU

Winterbulletin 1997

SDU - Bulletin

Utkommer c:a fyra gånger om året (Vår - Sommar - Höst - Vinter) till samtliga SDU-medlemmar.

SDU-Bulletinen informerar om aktiviteter som skall ske eller har skett.

Den innehåller även politisk information och allmänna nyheter.

Lokala SDU-organisationer och enskilda medlemmar uppmanas att skicka in sina aktivitetsrapporter för publicering i SDU-bulletinen.

Som aktiv SDU-medlem hjälper man bland annat till med flygbladsutdelning, tidningsförsäljning, funktionärsuppgifter vid möten och demonstrationer.

Medlemmar som vill bli aktiva är välkomna att höra av sig till sin lokala SDU-avdelning. Om det inte finns någon aktiv avdelning på din ort - kontakta SDU-Riks.

Naturligtvis väljer man själv hur pass aktiv man vill vara.

SDU-Bulletinen

Box 766

191 27 SOLLENTUNA

SDU-RIKS:

070-754 01 27

Tel. Infolinje:

08-642 25 32

SDU:s Postgiro:

649 36 00-8

INNEHÅLL

Sidan: 3

Jimmy Windeskog har ordet.

Sidorna: 4-5

På gång i SD - rapporter från fronten

Sidorna: 6-7

Karolina Matti - "Hjältinna eller idiot?"

Sidan: 8

Direktiv inför valet -98.

Sidorna: 9-10

AURORA - SDUs nationalfeministiska forum

"Sluddrande fyllon och barbiedockor".

Sidan: 11

Sverige 2000 och dess mångkulturella vision

Sidan: 12

YAKKERWOBY

-Alla sagor är inte snälla.

Sidan: 13

Rätt och fel idag.

Sidan: 14

Allmänheten stöder oss

Sidan: 15

1997:års utmärkelser.

Sidan: 16

Valfonden.

Innehållet behöver inte alltid överensstämma med Sverigedemokratisk Ungdoms officiella ståndpunkt.

Ansvarig utgivare: Jimmy Windeskog.

Redaktör: Jimmy Windeskog.

I redaktionen: Christian Andersson, Ann-Sofie Hansson.

SDU-VÄST

BOX 7045

461 07 TROLLHÄTTAN

Tel: 070-740 05 29

SDU-SYD

BOX 99

244 22 KÄVLINGE

Tel: 070-740 75 87

SDU-NORD

BOX 2050

781 02 BORLÄNGE

Tel: 070-754 01 27

SDU-ÖST

BOX 20085

104 60 STOCKHOLM

Sverigedemokratisk Ungdoms JIMMY WINDESKOG

Återigen har debatten angående yttrandefriheten i vårt land kommit på tapeten, detta via de olika nynazistiska sekternas profileringsförsök. SDU tar naturligtvis kraftigt avstånd från ideologier så som nationalsocialismen och fascismen, men detta innebär inte att vi anser att de har mindre rätt att yttra sig än oss demokrater. Föreställningen att man kan "rädda" demokratin genom att agera antidemokratiskt är helt omöjlig – genomför man en reform blir man nämligen antidemokrat i samma sekund.

Trots detta ser vi hur samhällsklimatet gentemot de som är kritiska mot det infekterade och korrumperade etablissemanget ständigt skärps. Under hela året har man anmält oss SDare, man har hindrat våra demonstrationer, vägrat att hyra ut lokaler åt oss och helt struntat i att undersöka de personer inom extremvänstern som legat bakom terrorism och misshandel mot oss. Ett ytterligare exempel är fallet Karolina Matti som ni kan läsa mer om längre fram.

Just detta att polisen låter AFA och ExPO-terroristerna härja tämligen ostört är intressant, inte minst med tanke på att det när denna ledare skrivs (några dagar in i januari) avslöjats att polisen samarbetar med AFA, till exempel vid nazistspelningen utanför Stockholm. Att samhällsklimatet förvärras ytterligare då polisen väljer att samarbeta med terrorister för att inskränka yttrandefriheten är inte speciellt förvånande, vad får unga människor för bild och attityd till samhället när det blir viktigare att se till att människor inte bär fornnordiska symboler, mitt ute i skogen, mitt i natten än att hindra människor att slå ner oskyldiga offer, mitt i Stockholm, mitt på blanka dagen. Att allt detta sker när valet börjar närma sig är naturligtvis ingen tillfällighet.

Naturligtvis följer media i polisens spår, det såg vi inte minst i december då ett gäng anarkister drog runt på Söder i Stockholm och misshandlade folk till höger och vänster. På morgonnyheterna rapporterade man som det

var, men snart insåg man det olämpliga i detta och innan kvällen var över var den officiella versionen att anarkisterna hade "sammandrabbat" med skinnskallar. Tydligen hade en av de c:a 20 misshandlade varit korthårig och då måste naturligtvis även de barnfamiljer som misshandlats varit så kallade skinnskallar...

Att denna bulletin är ca en månad försenad är bara att beklaga - det har dock ingenting att göra med att vi har varit lata eller någonting liknande. I stället har det varit så att arbetsbördan på sistone har varit väldigt tung.

Bland annat undertecknad har varit fullt sysselsatt med Sverigedemokraternas 10-års-skrift (glöm inte att köpa den). Då valet närmar sig har detta naturligtvis lett till att vi gör mer än någonsin. Ett exempel är att i stort sett hela Borlänge samt Sollentuna täcktes med flygblad under en veckas tid (runt 18.000 flygblad bara i denna aktion).

Då SD i år fyller 10 år innebär det samtidigt att SDU fyller 5 år, grattis till oss alltså. Skicka dock inga presenter – aktivera dig i stället.

Jimmy Windeskog

PÅ GÅNG I SD

RAPPORTER FRÅN FRONTEN

Vi har fått en del klagomål att SDU-Bulletinen har varit alledess för dåliga på att berätta om vad som händer i landet, detta är naturligtvis helt rätt och det ber vi om ursäkt för. Lite tråkigt blir det kanske om vi i detalj berättar om SDUs verksamhet då vi koncentrerar oss på flygblad och inte har någon övrig verksamhet (det skulle bli något typ: "då och då delade vi flygblad, efter det delade vi mer flygblad och sedan delade vi ännu mer flygblad). Däremot är det en god idé att berätta om vårt moderpartis större händelser.

Som ni ser lönar det sig att klaga på bullen, är du missnöjd med någon så skriv ett brev eller ring så skall vi försöka åtgärda problemet.

Som ni ser blir det ganska mycket i detta nummer, det beror på att vi går igenom allt från sommaren och framåt.

Efter sommaroffensiven vars första del presenterades i förra bulletinen tog nästa sin start i Kalmar, nu med partiledare Mikael Jansson som talare. Torgmötesgruppen, som förutom Jansson innehöll partiorganisatören Lars Emanuelsson och Ingemar Ramell från SD-Göteborg, styrde efter detta upp mot Växjö där det skulle hållas fyra möten. Med tanke på vad som hände 1994 då pack och slödder från hela landet utsatte vår demonstration för ett tre timmar långt stenregn var vi lite osäkra på vad som skulle hända. Nu blev det dock lugnt, många förbipasserande var positiva och applåderade och det ända motståndet var ett på SSUare som stod och muttrade för sig själva. Tuffare blev det i Jönköping där polisen var i stort

sett arbetskamrater med våra motståndare. Då man förstod att många stannade och lyssnade på oss gick ett gäng helt enkelt till attack mot mötesgruppen. Ledande i denna attack var Grön Ungdoms ordförande - vilket kanske säger en del om Miljöpartiet. Hela gruppen fick föras till sjukhus. Var allmänheten hade sina sympatier stod dock klart efter att en grupp människor bjöd våra hjälpar på smörgåstårter när de kom ut från sjukhuset.

Nästa stad var Linköping där vi skulle hålla tre möten, här byttes också Ramell ut mot SDUs Jimmy Windeskog. Har man inte sett märkliga människor innan man hade varit i Linköping så fick man onekligen se det här. Våra motståndare utgjordes av en märklig sam-

ling av homosexuella (dessa ställdes sig och börja hängla alledes framför vår talare, varför?), punkare, svartrockare, invandrare och en grupp människor som var sminkade så som den gamle hårdrockaren Alice Cooper var på 70-talet samtidigt som de hoppade runt på alla fyra som hundar och ylade "vov-vov", jag har aldrig sett något liknande. Hur som helst blev mötena lyckade då mycket vanligt folk lyssnade. Nästa stad var Norrköping där motståndet växte varje möte och till sist innehöll över 200 människor. Med i pöbeln fanns både flatorna och de Alice Cooper diggande hundarna, men även jucklare och feta invandrare i mogen ålder som lussades få hjärtattack när polisen skulle gripa dem. Innan vi lämnade staden hade

polisen gripit ett 20-tal människor, en av flatorna lyckades bli gripen tre möten på raken.

I Eskilstuna hade bland annat SSU och Vänster partiet gått ut till polisen och media och hotade med upplopp om vi skulle få tillstånd till våra fyra möten. Nu blev det naturligtvis inte så. Trots att de hade förstärkning från både Stockholm och Västerås lyckades de inte med mer än att kasta några ägg samt slå sönder en bil. Roligast var SSU, de var så arga att de tuggade fradga när de fick höra Jimmy Windeskog berätta om socialdemokraternas rasbiologiska politik på 40 och 50-talet. Ett litet känsligt ämne kanske, framför allt när deras kampanj heter "Krossa rasismen".

Turnén avslutades i Södertälje utanför Stockholm. Det hade varit en fantastisk turné, över tusen människor hade sett och hört oss och nästan varje möte hade uppmärksamats i någon lokaltidning. Dessutom medverkade vi i både radio- och tv-kanaler.

Naturligtvis fanns vi på plats på partiveckan på Gotland. Joakim Larsson och Torbjörn Kastell talade tillsammans på sammanlagt 8 möten. Då övriga partier tycks strunta i denna trevliga tillställning numera fick SD dominera helt.

Nästa mötesprojekt inleddes under Stockholm Water Festivals sista helg och innebar möten på Sergels Torg fyra lördagar på raken. Detta var tydligt helt i allmänhetens smak, ofta avbröts talen av spontana applåder. Efter de två första mötena dök våra motståndare upp och med sig hade man sitt vanliga mod. Med polisen på plats vågade man inte göra mycket men då mötesgruppen efter mötet skulle besöka ett café gick man till attack. Då de

var runt 40 man beväpnade med påkar, järnrör och kedjor och vi var fyra som var obehäpnade tyckte man tydligen att det var ganska jämna odds. Samtliga hamnade på sjukhus, Joakim Larsson slogs medvetslös och fick sy 20 stygn i skallen medan Lars Emanuelsson slogs igenom ett skyltfönster. Dessutom slog de sönder material för tusentals kronor. Naturligtvis stod det inget om detta i tidningarna, annat är det när en invandrare stukar tummen!!!

I Uppsala- och Gävleborgs län har det under hösten också bedrivits omfattande mötes verksamhet. Både i större städer samt mindre, exempel på det första är Enköping och Uppsala medan Hofors, Sandviken, Tierp och Örebrohus är exempel på det senare. Alla möten var lugna, trevliga och lyckade utom det i Uppsala där AFA dök upp mot gällande lagstiftning. AFA i Uppsala har även roat sig med inbrottsförsök, skadegörelse och mordbrand mot ledande SDare. Inte så konstigt kanske med tanke på att yrkesterroristen Tobias Hübinette numera har lämnat den "seriösa" tidningen ExPO.

Också västkusten har fått sin ranson av SDmöten, detta i samband med Gustav II Adolf firandet, den första helgen i november. Inledningsvis höll sig våra motståndare borta (två möten i vardera Göteborg och Mölndal) men dök dock upp i Värnesborg. Polisen ansåg att det inte fanns någon anledning att ha någon personal på plats vilket ledde till att pöbeln helt obehindrat kunde attackera allt i från SDs mötesgrupp via allmänhet till journalister. Naturligtvis är det även synd om journalisterna men en journalistfröken fick förhoppningsvis en så pass nyttig läxa så att

hon till nästa gång hon skriver om SD fattar vilka det är som är de egentliga fascisterna. Pöbeln jagade i flock och misshandlade SDare, flera blev misshandlade och en fick till och med käken bruten. Till nästa gång: det är alltid säkrare att stå med mötesgruppen då polisen (när de är på plats) koncentrerar sig att skydda dem.

Redan samma kväll var det dags för Trollhättan där runt 100 motståndare och 80 åhörare lyssnade på Mikael Jansson och vice ordförande Jakob Eriksson. Till nästa dag hade polisen först avslagit vårt torgmöte men detta ogiltigförklarades länsrätten. Denna gång var både åhörarna och motståndarna fler, omkring 200 personer i båda läger. Även här roade sig motståndarna med att både jaga SDare och allmänhet. Efter detta torgmöte hölls det ett inomhusmöte som lockade runt 40 personer.

mötena åtdrog sig otroliga mängder publicitet, både lokalt och på riksnivå. Mest av allt sågs vi i Trollhättans Tidning där vi fick minst en helsida om dagen i 10 dagars tid.

Helgen den 30 november hölls det både valkonferans och Karl XII firande i Stockholm, dessutom klubbades riksdagsvalseden till valet -98 i samband med ett styrelsemöte för SD-Riks. Fem representanter från SDU fick plats på den: Jimmy Windeskog (SDU-Nord), Martin Karlsson (SDU-Syd), Jimmie Åkesson (SDU-Syd), Christian Andersson (SDU-Väst) och Fredrik Eriksson (SDU-Väst). Själva Karl XII firandet lockade kring 90 åhörare, 5 motståndare och ett 20-tal journalister som fick lyssna på Mikael Jansson, Jakob Eriksson och Matti Järviharju, ordförande i finska IKL.

KAROLINA MATTI

-Demokratisk hjältinna eller politisk idiot???

Om ni önskade information om socialdemokraternas politik, hade ni du ringt till moderaterna? Om ni var nyfikna på hur en SAAB fungerade, hade ni då besökt en Volvohandlare? Om ni önskar diskutera musik, letar ni då upp en samling människor som är tondöva musikhatare. Om ni skall sätta sig in i teorierna om hur Jorden och Vintergatans övriga planeter kretsar kring Solen, letar ni då endast fram de teorierna som har som utgångspunkt att Solen kretsar kring Jorden?

Knappast, så dum är väl ingen???

Tydligen! Hela diskussionen beträffande Umeå Universitet, dess ledning och forskaren Karolina Matti har tappat alla former av proportioner. Det hela hade sin start i att Karolina Matti bjöd in en skribent från den nynazistiska tidningen Nordland för att denne skulle hålla ett föredrag under namnet "Vad vill nazisterna" inför ett tiotal elever. Vissa av eleverna tog märkbart illa upp, man sprang snabbt till skolledningen som i sin tur sprang ut till media - sedan var karusellen i full gång. Karolina Matti avstängdes från sin tjänst på universitetet och överallt i media kunde man se och höra proffstyckare beklaga sig över det inträffade. Fröken Mattis egen hållning, att hålla det hela på en yrkesmässig nivå och varken ta avstånd eller ge sympati för det som sagts på föreläsningen, gjorde inte saken bättre. Snart var hon beskyldd för att själv vara nazist och skolledningen gick så långt som att försöka gräva fram hennes politiska medvetenhet, helt emot gällande lagstiftning

då åsiktsregistrering bryter mot denna.

Den från etablissemangen hållna linjen i frågan har inte varit helt igenom homogen, medan vissa har gått så långt som att föreslå att all forskning i ämnet skall betraktas som lagbrott och beläggas med straff finns det de som inte varit emot det hela "egentligen", utan endast i de former det skett under. Anhängarna av den senare linjen har menat att åhörarna i större utsträckning skulle få reda på vad som hända skulle och få

mer tid att förbereda sig. Hur var och en förberder sig borde vara upp till eleven och att själva föreläsningen gick under namnet "Vad vill nazisterna" borde gett en liten ledtråd till att föreläsningen skulle handla om vad nazisterna vill.

En av eleverna, tillräckligt irriterad för att beklaga sig i media men inte tillräckligt engagerad för att säga vad han heter, gick ut i Svenska Dagbladet och berättade om att det hemska. Man hade inte fått reda på att det var en nazist som skulle komma, nazisten hade haft kamrater med sig, Karolina Matti hade endast uttalat sig före och efter föreläsningen och nazisten hade haft svårt att svara på frågor. Om vi börjar från början: Eleven misstänkte att en representant från den uttalat antidemokratiska tidningen ExPO skulle komma. Alltså menar han att det vore mer intressant att lyssna till motståndare än anhängare. Skulle han ha reagerat likadant om föreläsningen bar namnet "Vad vill ExPO" och en ExPO-skribent dykt upp och inte en nazist, för det kan väl inte vara så att denne elevs uttalande helt och hållet baserat på hans egen politiska

uppfattning. Skulle det vara så är det beklagligt, enligt lag är skolan nämligen opolitisk och därmed är alla åsikter värda lika mycket. Vad det gäller det faktum att nazisten hade kamrater med sig undrar man vad det har med saken att göra och att Matti inte lade sig i föredraget skall väl ses som positivt, om man besöker ett föredrag vill man sällan att föredraget skall bli avbrutet - vill man det kanske man skall lämna lokalen. Om sedan föreläsaren inte kan svara på åhörarnas frågor skall väl föreläsaren ses som besegrad - och om så är fallet, och man offentligt gjort ner motståndaren, borde väl det ha varit en lyckad tillställning. Åtminstone anser jag som Sverigedemokrat att jag har lyckats med någonting då jag offentligt gör bort en meningsmotståndare.

Vart står då Karolina Matti egentligen? Är misstankarna om att hon är nazist berättigade? Helt säker på vart hon står kan man aldrig vara, och det är som hon själv påpekat helt oväsentligt. Vill man dock vara småaktig kan man påpeka att fröken Matti under sina studentdagar i Uppsala var aktiv anarkist och berättade i tidskriften Kaos om sina åsikter om att våld mot oliktänkande var rätt.

Men denna debatt handlar inte om nazism, den handlar om demokrati. Man kan inte som SSU och Ungdom Mot Rasism tror bekämpa fascism med fascism - i samma ögonblick man gör det blir man själv fascist. Antingen har ALLA åsikter SAMMA rätt att komma till tals i samhället - vilket även inkluderar skolan, eller så har bara VISSA åsikter rätt att komma till tals - vilket innebär att man väljer den fascistiska vägen. Skall man bedöma hur bra demokratin fungerar i ett land skall man se till de grupper som står längst i från makten. För att se hur bra demokratin fungerar i Sverige räcker det bara att se till det inträffade...

Att intellektuellt handikappade personer som Michael Alonzo sitter och spyr galla är en sak, men när till och med riksdagsledamöter så som folkpartiets Håkan Holmberg sitter och anser att Sverige skall bli fascistiskt finns det anledning till oro. När herr Holmberg satt i Tv morgonen den 16 december och pratade om att skolan bara är till för vissa

skattebetalare undrade undertecknad när det skulle komma någon som sa att demokratin skulle avvecklas helt - jag behövde bara vänta några minuter.

Bo Södersten, professor i internationell ekonomi, gick alltså ut samma morgon och menade att Sverige skulle bli elitstyrt. En av hans anledningar till detta övergrepp skulle vara att Sverige stagnerat efter 1970, vi som har lite mer sunda vätskor än antidemokrat Södersten kan anmärka att det just 1970 började strömma in flyktingar i Sverige. Hade folket fått ta del i detta beslut hade det aldrig hänt och därmed inte stagnationen heller.

Man kan konstatera att denna utveckling efter ett fördrag för ett tiotal människor i lilla Umeå beror på 3 huvudorsaker från etablissemanget.

1. FOLKFÖRAKT. Man anser helt enkelt inte vanliga människor vara kloka nog att själva kunna förstå att nazism är fel.

2. BRISTANDE TILLTRO TILL DEN EGNA ARGUMENTATIONFÖRMÅGAN. De kan inte ha mycket till självförtroende om de inte anser att de kan överbevisa en nazist.

3. DEMOKRATIFÖRAKT. Det här känner vi igen sedan länge, "Tyck som du vill så länge du tycker som oss - resten får inte öppna käften".

Heder skall dock ges till de människor, så som Peter Wahlbäck och Jan Myrdahl (!!!), som förstått att Karolina Matti är en forskare och inte någon proffstyckare. Vetenskap skall bedrivas i objektivitetens namn och inte se till vad som för stunden anses vara politiskt korrekt. Karolina Matti har via att inte be om ursäkt för det inträffade inte bara visat sig vara en duktig yrkeskvinna och god demokrat, hon har också visat sig vara ett tusen gånger bättre föredöme för unga svenska flickor än Mona Sahlin och Gudrun Schyman.

Mitt stöd har du Karolina, stå på dig i demokratins namn.

Jimmy Windeskog

DIREKTIV INFÖR

VALET

98

Mindre än 8 månader kvar till valet, har du ännu inte aktiverat dig så är det hög tid nu. Sverigedemokraterna kommer under året att genomföra den hittills största nationalistiska valkampanjen som Skandinavien någonsin sett. I den behövs naturligtvis med också.

Sverigedemokratisk Ungdom kommer ända tills valet är över (20 september) att hålla en låg profil. Alla de krafter och resurser vi har förfogande över kommer utan förbehåll att koncentreras till moderpartiets valkampanj. Direkt efter valet kommer dock SDU att bryta sig ur SD, bilda en egen styrelse, och efter detta bygga ut förbundet så att vi allra minst, blir större än ungdomsförbund KDU och CUF.

Detta ligger dock en bi fram i tiden. Under tiden vill vi i SDU-Riks kraftigt uppmana ALLA, SAMTLIGA, SDUare att snarast ta kontakt med närmaste SD-lokalförening. All hjälp kommer att behövas och alla fyller en funktion. Vill man inte dela flygblad finns det många andra uppgifter som väntar, lika så om man inte vill affischera, delta på torgmöten eller sälja tidningar. Alltid finns det någonting att hjälpa till med - och kom ihåg att ingen insatts är för liten.

Det kanske kan vara av intresse att Sverigedemokraterna kommer att ha visst samarbete med andra partier i valet -98. I Helsingborg ställer vi upp tillsammans med Svensk Samling och i Älvkarleby tillsammans med Framstegspartiet. Förhoppningsvis kommer dessa partier, och även fler, att inom en snar framtid att gå upp i Sverigedemokraterna, vilket gör oss ännu starkare.

Inför valet 1994 utsåg socialdemokraterna oss som deras huvudmotståndare i invandrarfrågan, till detta val är vi både större och bättre organiserade - hjälp nu till att ge dem en kalldusch valnatten 20 september!

Kommunföreningar

SD-Borlänge

Box 2050
781 02 Borlänge
Tel: 070-754 01 27
Pg: 492 20 41-1

SD-Dals Ed

Box 113
668 00 Ed
Pg: 644 54 57-2

SD-Gotland

Box 1478
621 25 Visby

SD-Gävle / Sandviken

Box 190
811 23 Sandviken

SD-Göteborg

Box 300 36
400 43 Göteborg
Tel: 031-41 72 44
Pg: 38 05 85-0

SD-Halland / Laholm

Box 6006
312 06 Mellbystrand

SD-Haninge

Box 46
136 21 Haninge
Tel: 08-745 08 13
Pg: 29 00 82-7

SD-Helsingborg

Box 130 45
250 13 Helsingborg
Tel: 070-752 44 53
Pg: 93 57 79-9

SD-Höör

Box 545
243 26 Höör
Pg: 437 95 76-4

SD-Kävlinge

Box 99
244 22 Kävlinge
Pg: 19 14 88-6
Tel: 070-740 75 87

SD-Lund

Box 1194
221 05 Lund

SD-Malmö

Box 7061
200 42 Malmö
Pg: 617 11 16-4

SD-Norrköping

Box 100 71
600 10 Norrköping
Pg: 19 83 35-2

SD-Sala

Box 17
733 21 Sala
Tel: 0224-124 53
Pg: 92 40 27-6

SD-Skåne

Box 545
243 26 Höör
Tel: 0413-530 43
Pg: 42 38 12-7

SD-Stockholm

Box 6003
129 06 Hägersten
Pg: 85 92 83-4

SD-Sundvall / Timrå

Box 3060
850 03 Sundsvall
Tel: 060-500 608
Pg: 21 55 42-2

SD-Tierp

Box 19
748 02 Örbyhus

SD-Trollhättan

Box 7045
461 07 Trollhättan
Tel: 070-848 14 54
Pg: 491 76 22-5

SD-Uddevalla

Box 7045
461 07 Trollhättan
Tel: 070-754 04 67
Pg: 834 39 13-3

SD-Uppsala

Box 1932
751 49 Uppsala
Tel: 070-740 03 36
Pg: 79 83 57-0

SD-Växjö

Box 489
351 06 Växjö

SD-Ystad

Box 78
271 22 Ystad
Tel: 070-865 31 46
Pg: 643 30 61-6

SD-Örebro

Box 526
701 50 Örebro
Tel: 019-27 41 70
Pg: 480 99 96-4

AURORA

-SDUs nationalfeministiska forum-

SLUDDRANDE FYLLON OCH BARBIEDOCKOR

Debatten om feminism och jämlikhet är i dag nästan lika infekterad som debatten om Sveriges intag av så kallade flyktingar. Någonstans på vägen tycks ordet jämlikhet ha bytt betydelse, från att från början ha betytt att alla skall ha samma möjligheter och förutsättningar verkar det i dag som att jämlikhet står som en motsats till vetenskap och biologi.

Ett typiskt exempel på detta är den dokumentärfilm som under namnet "Flickor, kvinnor och en och annan drake" det senaste året visats i många skolor, och under senhösten även gick i TV två gånger. Filmen var debatterad redan innan den var klar och i och med att den sändes i den statliga televisionen kulminerade debatten. Efter den första sändningen var detta ämne uppe i, det föga imponerande programmet, Nattöppet. Inbjudna var bland annat filmens två skapare Marianne Ahrne och Rigmor Robert samt naturligtvis en hel del vulgärfeminister med dess drottning/huvudhäxa Gudrun Schyman i täten. Att fröken Schyman har lite svårt för detta med biologi är ingen nyhet för någon nationaldemokrat - trots detta är det svårt

att inte reagera på hennes uttalande

Själva programmet är av en sällsynt intressant karaktär. Rigmor Robert, till vardags arbetande som läkare och analytiker, lägger under hela filmen fram exempel på exempel att vi inte bara handlar efter vår hjärna, utan också efter våra instinkter. Vare sig det gäller kvinnans relationer till sitt/sina barn, andra kvinnor eller män i hennes omgivning så finns det generella beteendemönster, både negativa och positiva. Och konstigt vore det förstås annars. Det är samma sak som med djur som med människor, vi har utvecklats under miljontals år och under den tiden hela tiden fått lov att anpassa oss till omgivningen. Som exempel kan vi ta det faktum att det till bara några decennium sedan var en självklarhet att barnen växte upp kring kvinnan - således är det alldeles naturligt att kvinnor talar mer än män, hur skulle barnen annars kunna lära sig språken. Filmens kanske mest talande episod är när man går in på förhållandet och relationen mellan kvinnan och hennes barn minuterna efter förlossningen. Då om någon gång bevisas det att det mellan

modern och barnet finns en exempellös och unik relation, det kan ingen liberalmarxistisk reform i världen ändra på. Utan att gå in i detalj på filmen kan vi dock konstatera att dess mening och mål är att visa kvinnan som det biologiska unikum hon är, och detta görs både bra och övertygande.

Men är då kvinnan verkligen ett unikum? Tveklöst nej, åtminstone om man får tro fröken Schyman och hennes röda svans. Mellan kvinnan och mannen finns det inga skillnader, det är bara de historiska socialakontakterna mellan man och kvinna som ger sken av detta. Det är en försättning på det resonemang man hade på 70-talet då man till exempel menade att man skulle ta bort gylfen på jeans och liknande byxor, den fyllde ju ingen som helst funktion då vi alla var likadana. Det är dessa ideal Schyman tillber. Hon är inne på samma spår som han är i George Orwells bok "1984" - människan kan flyga om hon tror att hon kan flyga, jorden är platt om vi tror att den är platt, det finns inga skillnader mellan människor i Norden och Afrika bara vi tror att det inte finns det. Schyman vill bygga en ny generation kvin-

nor som skall slå sig ut ur de föråldrade, unkna könsroller-na, för denna kvinna är det fel att vara hemma med sitt barn i stället för att göra karriär.

SDU menar inte att varje moder skall stanna hemma med sitt barn tills det är 18 år. Visst skall man få arbeta som moder om man så önskar, man behöver inte ens vara hemma med sitt barn under dess första levnadsår. Men innan man som nybliven moder kastar sig ut i karriären kanske man skall tänka en sekund på barnet och varför man skaffade ett sådant, trots allt är nog fadern och modern lite viktigare för barnet än anställda på ett dagis. Vill man göra karriär kanske man skall lugna sig ett tag med att skaffa barn.

Men så är det inte i Schymans röda värld. karriär är ett måste - tydligen ännu mer ett måste om man är en ensamstående kvinna.

Människor som Gudrun Schyman, Mona Sahlin och så vidare skall vara förebilder för denna nya generation, en värld av sluddrande fyllon och främlingsälskande kleptomaner att vänta?.

Gemensamt för alla vulgärfeminister tycks vara dess dåliga uppväxt. Att de som brukar dyka upp på våra möten som motdemonstranter har och har haft problem råder det ingen tvekan om, att Schyman i sin ungdom satt och gjorde dödslistor på politiska motståndare verkar ha satt sina spår och att fru Sahlin spenderade sina tonår i Stockholms förorter rökande olagliga preparat förstår man när han hör henne.

Vrak skall fostra vrak... Den som varit på den årliga Dalarocken i Hedemora har med egna ögon kunnat se exakt vilken "bra" förebild Schyman har varit till sin dotter.

En annan form av feminism tycks bandet "Spice girls" vara. Girl Power för fulla muggar. Forna knarkare och porrmodeller talar, endast iklädda underkläder, om att ta det man vill ha och resultatet blir att 14-åriga flickor i deras hemland England rånar och sparar pensionärer. Modiga flickor! Vill man ha kvinnliga förebilder borde man i stället blicka tillbaks på historiska personer som Kristina

sin självkara plats - på bältet kring hennes midja. Annat är/var det i Asien, Mellanösten, Afrika och så vidare.

Feminister talar ofta om att män borde se till sin kvinnliga sida - vilket i vissa fall vore att rekommendera. Att rekommendera vore dock också att dessa feminister ser till SIN kvinnliga sida. SD och SDU har från våra motståndare i bland framställts som "kvinnofientliga" (bland annat i samband med vänsterns kravaller på Sergels Torg). Och menar man att valfrihet för kvinnor är kvinnofientligt så har de rätt. Men vill man som kvinna både ha möjligheten att vara hemma med sina barn samt möjligheten att vara kvinna (om man så önskar) - då är SD och SDU det enda partiet man kan rösta på.

Att som vulgärfeminister och flator framlägga en krigsförklaring mot mannen är lika destruktivt som att dela in samhället i klasser. Det är självklart att ingen kvinna skall behöva bli misshandlad eller till och med våldtagen, men detta är ingen kvinnofråga - det är en fråga om lag och ordning. Likaså är det en självklarhet att kvinnor skall ha samma lön som männen för samma arbete, men detta är ingen kvinnofråga - det är en fråga om nationell solidaritet. Inte heller är självklarheten om att stat och kommun skall underlätta för de som vill att vara hemma med sina barn någon kvinnofråga - det är en fråga om Sveriges framtid!

Ann-Sofie Hansson

Gyllerstjärna och Barbro Stigsdotter, eller varför inte SDs egen Solveig Renhammar-Metus. Just i Norden är den platsen på jorden där kvinnor verkligen inte har varit underkuvade, på den gamla goda tiden var det kvinnan som skötte och styrde och ställde på gårdarna, passade det inte så var det bara för henne behålla gårdens nycklar där de hade

Sverige 2000 och deras mångkulturella vision

Svensk arbetskraft är tydligen inte tillräckligt konkurrenskraftig längre, så varför inte ge de ofta mer välutbildade utlänningar som finns i Sverige våra arbetsplatser? Skit i att massvis med svenskar går utan jobb i sitt eget land, vi måste sätta de som är bättre internationellt utvecklade på de arbetsplatser som finns eftersom framtiden ligger i internationell handel över gränserna.

Argumentet ovan låter något absurt, men är trots allt en framtidsvision för en nystartad, statlig understödd förening som går under namnet "Sverige 2000". Johan Hiller, ledaren för verksamheten, berättar mer om deras projekt i tidningen Folkuniversitetet.

Föreningen är som sagt statligt understödd, och under de närmaste åren kommer stora resurser av föreningens pengar (läs: statens) att satsas på de nya "svenskarna", så att det blir mer gynnsamt för företagare att anställa invandrare. Ett företag som redan nappat är Ericsson, men fler kommer säkert att följa när de nya medlen sätts in för att diskriminera oss infödda svenskar i vårt eget land.

Sverige 2000 projektet kommer dessutom att samla information om attityder till mångfald i arbetslivet, och medverka i opinionsbildande verksamhet. Hur denna opinionsbildande verksamhet kommer att te sig är inte svårt att gissa. Några kritiska sidor av den mångkulturella sörjan kommer säkerligen inte att visa sig i deras kommande projekt. Förutom detta har det även ett visst samarbete med institutet för kvalitetsutveckling, SIQ, som svarar för utmärkelsern Svensk Kvalitet. Från och med 1996 har detta institut tagit med frågor om den mångkulturella aspekterna hos pristagarna, eftersom det enligt dem har väldigt stor betydelse för kundernas kvalitetsupplevelse. Utmärkelsern Svensk Kvalitet har alltså fått en helt ny innebörd.

Lösningen till problematiken med vårt höga antal invandrare blir enligt Sverige 2000 projektet alltså att invandrare får ta över våra jobb i Sverige, eftersom de många gånger är bättre lämpade att arbeta i det nya internationella samhälle vi kommer att leva i. Eller som Johan Hiller själv uttrycker det:

"Många av dem som kommit till Sverige från andra länder har en utbildningsnivå som är fullt

jämförbar med eller högre än den svenska. Den kompetensen kan, om den tas tillvara, stärka svenska företags internationella konkurrensförmåga."

Är det då så solidariskt som Hiller påstår att släppa in massvis med invandrare på den svenska arbetsmarknaden, vare sig mot invandrarna själva eller oss svenskar? Nej, knappast! Genom att vi använder oss av välutbildade utlänningar här, bidrar vi också till s.k. "Brain drain" (kompetensutarmning) i utvecklingsländerna, eftersom de inte får behålla de få välutbildade personer de har. Dessutom får det givetvis negativa konsekvenser för svenskarna då det blir färre jobb kvar, och det är faktiskt vår självklara rätt att vi får jobben i första hand eftersom det trots allt fortfarande är vårt land. Förutom detta, så bildas ett mångkulturellt samhälle, och med detta samhälle följer en rad problem.

Denna smältdegel som Hiller förespråkar, där de nya grupperna skapar en ny, gemensam identitet med staten och det marknadsekonomiska systemet framställs i hans vision som ett samhälle överlägset det gamla, eftersom de olika grupperna tillför nya idéer och kulturelement. I denna sammansmältning åstadkommer man en slags positiv samverkan menar de på. USA brukade faktiskt ända fram till kravallerna i Los Angeles beskrivas som ett lyckat mångkulturellt projekt. Social splittring och kulturkrig är väl snarare en mer passande beskrivning på USA i dag, och någon annanstans har man inte heller lyckats att skapa ett sådant samhälle, så vad är det som säger att Sverige inte går samma öde till mötes?

Istället för att återsända invandrarna till sitt ursprungsland, där de kan hjälpa till att bygga upp sin egen stat och ekonomi, så skall de alltså ha våra jobb i Sverige trots att många svenskar går utan jobb. Johan Hiller talar också om att ju fler företag som går i deras linje, desto bättre kommer det att gå för Sverige.

Jo tack Johan, vi ser ju hur bra din samhällsvision har fungerat i andra länder - men här i Sverige klarar vi oss utan dina framtidsdrömmar

Viktor Kvant

YAKKERWOBY

- ALLA SAGOR ÄR INTE SNÄLLA

Djupt inne i skogen finns en smal, ödslig grusväg som någon sällan färdas fram på. På ena sidan utmed vägen sträcker sig ett område med tät mörk lövskog. På andra sidan vägen höjer sig en långsträckt ås sakta uppåt glest beklädd med tallar och en och annan raggig gran. Lövskogen på förstnämnda sidan av vägen är en aldrig nedsjunken skog som sluttar nedåt mot en fuktig sänka är de täta lövmassorna bildar ett tak som lägger allt under djup skugga även under dagen. Inne bland träden tycks det därför alltid råda ett slags dolskt ruvande halvdunkel. Den täta, tunga lövmassan dämpar också effektivt alla ljud så att också tystnaden känns som en önskad påträngande närvaro. Besökaren får en tung, tryckande känsla av död och förruttnelse.

Det enda som någon gång bryter den olycksbådande stillheten inne bland snåren är rörelsen av någon liten underlig fågel av obestämbar art. Mellan träden finns en ogenomtränglig mur av snåriga buskar och höga, tovigra grästuvor hindrar också framfarten. Ingen människa har nog dristat sig till ett försök att tränga sig fram i denna djungel av tilltrasslade snår. Vandraren som går utmed denna väg i skymningen strax innan det täta nattmörkret faller får stundom tillfälle att uppleva ett egendomligt naturfenomen.

För plötsligt varseblir vandraren ett svagt prassel inne i den täta snåren. Han eller hon inser att ljudet redan har hörts en stund innan det har nått medvetandet. Vandraren stannar då till och lyssnar och då tystnar också det svaga ljudet inne i lövmassorna. Vandraren går då vidaremed då börjar också prasslet av något som följer efter att höras igen. Då tänker vandraren att det är nog bara är ett litet djur och försätter obekymrat vidare. Men efter en stund börjar denne inse att ljudet från lövskogens dunkel börjar att komma allt närmare och att det nu låter påtagligt högre. Då tänker vandraren att det troligen är någon av rävarna eller ett av rådjuren som finns i skogen och går vidare.

Men när de sista resterna av dagsljuset dör bort så att det nu nästan är nattskumt så tilltar ljudet allt mer i styrka och något närmar sig bakifrån. Vandraren stannar då åter till, då tystnar ljudet i skogen igen. Det blir totalt dödstyst och inte minsta ljud kan höras i mörkret. Man går då vidare, detta någonting återupptar sitt förföljande bakom. Men efter en stund börjar vandraren att höra ljudet av kvistar som knäcks i mörkret. Det låter nu som tunga steg som följer efter. Vandraren tänker att det måste vara något stort djur som en björn eller älg.

Men efter en kort stund börjar ljudet att höra strax bakom vandraren som nu börjar att ana en närvaro av något skrämmande som hastigt kommer allt närmare. Men hur än vandraren spanar in i dunkelt så kan denne aldrig se någonting annat än orörliga löv och snår. Men någon gång kommer grenarna i rörelse inne i ett snår som om någonting trängde sig fram där. Till slut växer känslan av en obehaglig närvaro av något mycket främmande sig allt starkare och nu är det inte långt till paniken. Nu får vandraren en stark förnimmelse att varelsen inne i mörkret har kommit upp jämsides och gör sig färdig till språng innanför den täta ridån av trassliga grenar och löv.

När detta händer så har vandraren tur om han eller hon har hunnit att nå skogens slut. För annars är det hög tid att fly bort över åsen på andra sidan vägen. Rakt in i mörkret där den glesa furuskogen står hög. För när Yakkerwoby kommer för nära är det förståndigast att skyndsamt sätta sig i säkerhet. Du kanske till och med själv har läst de små tidningsnotiserna som förekommer ibland om skelettresterna av människor som hittats djupt inne i skogarna.

RÄTT OCH FEL IDAG

Sverige har kommit till en tid då vi står inför ett gigantiskt vägval, likt Hercules i Stiernhielms bok "Hercules". Valet vi står inför kommer att bli avgörande för nästa generation och deras värderingar. Ungdomar, invandrare och den äldre generationen har ingen gemensam rätts-, moral- och normuppfattning. Dagens samhälle skiljer sig från alla tidigare, då Sverige aldrig varit ett invandrarland utan vi har endast tagit emot folk från det egna kulturområdet och små kulturimpulser i stöten från omvärlden. Det samhället är ett minne blott och nu är det olika och andra värderingar som gäller. Är det självklart att politiker inte skall få ta emot mutor? Får man besöka prostituerade om man har pengar och är kändis? Är fallskärmar fel? Det är frågor som vi måste ställa oss och ta ställning till.

De äldre från "den gamla goda tiden" tar bestämt avstånd från sådana ovan nämnda händelser och tycker att det är moraliskt förkastligt. Svenska ungdomar har en splittrad uppfattning i denna fråga, ty de som är fostrade i "genuin svensk hemmamiljö" har kvar samma värderingar som sina föräldrar medan andra svenska ungdomar som umgåtts med mycket invandrare har en gemensam upp-

fattning om vad som är tillåtet och inte.

Brottslighet och bidragsförsörjning är mycket vanligare i den senare gruppen och det beror inte på att de är en socialt utsatt grupp utan snarare på en annorlunda uppfattning av vad som är rätt och fel. Lite fusk är "allmänt godkänt", men de har tagit steget längre och har högre tolerans för vad som är rätt och fel.

Marielousie Samuelsson skriver i boken "Vem bryr sig" - "Moral är överenskomelser och tilliten att andra också håller sig till det överenskomna. Att utgå från att ens medmänniskor inte dödar eller ljuger är ett avtal människor emellan. Avtal som ger förutsättningar för ett uthärdigt samhälle."

Har vi ett sådant avtal/samhälle i dag?

Är det inte så att man tar med sig normer och moral dit man kommer? Känner man sig inte som svensk och delaktig, då känner man inget behov av att göra rätt för sig heller. Det är patetiskt att höra ålderstigna politiker berätta vad invandrare och svenska ungdomar tycker och vill, de har ingen aning! Är det säkert att man vill jobba när man klarar sig bra ändå? Situationen vi har skapat är ett dilemma, antingen anpassar vi oss (och offrar all vår

egen moral för att underkasta oss en främmande blandning av moral och tillit...) eller så är det de som har kommit hit som är tvungna till att anpassa sig till våra lagar och normer.

Vi kräver ett rent svar och det snabbt, för tiden börjar rinna iväg och vi ungdomar saknar tydliga referensramar för framtiden. Alla ni gamla måste lyssna och kliva ner från era piedestaler, världen ser inte sådan ut som ni beskriver den. Samhället har förändrats, men ni tror fortfarande att det är samma samhälle som på er tid. Vad som saknas är ansvar och folkgemenskap. "Vi vilja bli ett enda folk, och vi äro och bli det vi vilja." skrev Verner von Heidenstam. Stämmer det eller är vi en skock rotlösa individer som får höra att vi har ingen historia och inget gemensamt? Vad som saknas i samhället idag är gemenskapen och känslan av vad som är rätt och fel. För att komma tillrätta med detta måste det upprättas en folkgemenskap som svetsar samman folket till en solidarisk grupp som ställer upp för varandra, annars kommer det att gå illa för oss i framtiden.

Maria Lind

Allmänheten stöder oss

Vintern har kommit till landet, snön vräker
ner utanför fönstret. Vägarna är blixthala.

Det här kallt ute.

Visst är det härligt ändå?

Vid den här årstiden är många människor inne och har det skönt i värmen. Man klagar över snön och kylan, vill inte gå ut.

Men så finns det då en flock människor som inte bryr sig om vad det är för väder ute, eller hur kallt det är. De är VI. Just det, vi tappra, stolta Sverigedemokrater. Visst, det kan vara j-vligt jobbigt att gå upp 06.00 på en söndag och sedan dela mängder av flygblad i fyra till fem timmar. Men så är det vi kör här i Trollhättan, varje söndag.. Just nu håller vi på med att dela vårt lokala flygblad som gäller Trollhättan. Och vi har redan fått bidrag från Allmänheten. Äntligen!

Ja det känns underbart. Vi hade det tungt i Trollhättan efter det att SD-Riks hade torgmöten i stan (läs mer under rubriken "Hänt i SD - rapporter från fronten"). Det blev en häxjakt på oss. Tidningarna vräkte på med insändare från SSU, Ung Vänster, Folkpartiet m.fl mot oss. Gång på gång. fula påhopp med starka ord (som vanligt). Men nu känns det underbart.

Jag har glömt allihop nu när jag ser att Allmänheten inte går på några fler lögnhistorier om oss. De tror på oss, och vi skall göra allt för dem i kommunfullmäktige 1998.

Så nu kör vi på, män och kvinnor, pojkar och flickor - mot 1998. Sverigedemokraternas stora genombrottsår i landet.

På SD-Trollhättans vägnar vill jag önska er alla ett gott nytt år.'

Christian Andersson
Distriktsledare
SDU-Väst

Det är inte varje dag SDU får in insändare, därför redovisar vi här vad Christian Andersson fick publicerat i Trollhättans Tidning 11 november 1997. Dagarna efter Trollhättan-kravaller-na.

Varför får vi inte informera Allmänheten?

I en veckans tid har tidning dominerats av artiklar och insändare rörande oss Sverigedemokrater. Även om Ni läsare inte skulle ha några politiska sympatier med oss, ber vi er tänka på två saker. Och tänk riktigt nog!

Varför vill chilenare, kommunister, socialdemokrater och en del andratysta oss till varje pris?

Varför får vi inte informera allmänheten om vad som hänt och pågår i vårt land?

Att vi skulle fara med osanning eller ha fel i sakuppgifter kan ni utesluta, detta hade Ni med garanti fått reda på. Alltså finner ni inte svaret där. Sanningen är att man är förskräckt inför tanken att Allmänheten skall få kunskap och kännedom om vad som verkligen pågår i Sverige Ni som bevittnade något möte med så kallade motdemonstranter på plats förstår säkert skendemokrati som oss som inte har de "rätta" åsikterna.

Nazistkopplingar och liknande trodde vi var ett passerat stadie, men även denna skrämsektaktik försätter vissa med. Detta fula tick verkar dock en stor del av Allmänheten nu genomskådat.

Med förhoppning om att sanningen tillslut, går vi vi in i valåret 1998 med stor kraft.

Christian Andersson
SDU-Väst

MINA DAMER OCH HERRAR, FÖR TREDJE

ÅRET PÅ RAKEN:

1997 ÅRETS UTMÄRKELSER

1997:års matematiker:

Vänstern (ExPO, Internationalen, Arbetaren, Proletären osv) och den etablerade Pressen.

Mer än väl förtjänat då dessa människor under året lyckats beskriva folksamlingar på 200 personer som fem (Trollhättan), hundratals blev "ett fåtal" (sommarturnén) och som vanligt blev runt hundra "ett trettiotal" på 30 november.

1997:års profil:

Andreas Rosenlund (ExPO)

Att beskylla andra för att vara ljusskygga går tydligen bra, men själv väljer Andreas att bara bli filmad och fotograferad bakifrån (komplex kanske?). Rosenlund påminner faktiskt lite om Jesus, alla har hört om honom men ingen har sett honom.

1997:års Motdemonstration:

30 november på Riddarholmen.

Trots många irriterade telefonsamtal till vänner och bakanta blev man inte mer än 5 personer i motdemonstrationen. "Folkfest mot rasism" var namnet.

1997:års Debatteknik

AFA:

Knappt hade Tobias Hübinette hunnit lämna ExPO innan AFA anföll 4 Sverigedemokrater utanför ett café. De hade 40 personer, beväpnade med påkar,

järnrör och kedjor dessutom. "När hjärnan tar slut tar nävarna vid" sägs det, vad har tagit slut när vapen kommer in i bilden?

1997:års Objektiva rapportering:

ExPO

71 torgmöten landet över beskrevs som "spridda ansträngningar".

1997:års Barlast:

Göran Persson

Att det kostar att flyga Göran Persson utomlands bekymrar oss inte särskilt, problemet är att eländet envisas med att komma tillbaka.

1997:års Sagofigur:

Kamrat Bamse

Flummaren Rune Andreasson har tydligen inga skrupler vad det gäller indoktrinering av unga små liv. Ett av Bamses äventyr som nyligen gavs ut på kassettband (säljs bland annat på posten) bar underrubriken "DOM är väl också VI". Hoppsan! Med det resonemanget är Rune Andreasson VI med allt i från våldtäktsmän, pedofiler och mördare till nazister. Nästa Bamse-äventyr kanske till och med bär namnet "Bamse blir SS-officer".

1997:års URFASCIST:

Karolina Matti

Usch och fy! Vad tänker det lilla flickbarnet med, bjuda in meningsmotståndare? I en demokrati? Till ett utbildningsinstitut? Lite mer respekt för yttrandefriheten och jämlikheten får vi be!!!

VAL- FONDEN

FÖRRA
REDOVISNINGEN
113.244,32
KRONOR.

FR.O.M. 97 10 22
HAR
FÖLJANDE BIDRAG
INKOMMIT PÅ
POSTGIROKONTO:
629 32 70-2.

Astrid, Hägersten	200:-	220 000
Claus, Rödeby	200:-	210 000
Gunnar, Karlskrona	200:-	200 000
Radio-SD,	182,70:-	190 000
Ulla, Kalix	50:-	180 000
Fredrik & sambo, Gbg	100:-	170 000
Mikael, Hönö	100:-	160 000
Karl-Ivar, Kalmar	50:-	150 000
Stig, Vällingby	100:-	140 000
Åke, Johanneshov	100:-	130 000
Gösta, Storvik	200:-	120 000
Anders, Lagan	50:-	110 000
Jens, Helsingborg	39:-	100 000
Anneli, Stockholm	100:-	90 000
Steve, Trollhättan	100:-	80 000
Göran, Göteborg	100:-	70 000
Marie, Haninge	100:-	60 000
"Kommunistbekämpare"	200:-	50 000
Tomas, Borlänge	200:-	40 000
Kenny, Kungsg.	500:-	30 000
Lillemor, Spånga	500:-	20 000
Anders, Sthlm	500:-	10 000
Tage, Alingsås	75:-	0
Gösta, Huddinge	100:-	
Ulla, Täby	200:-	
Stig, Göteborg	50:-	
Reine, Vänersborg	50:-	
Patrik, Göteborg	100:-	
Paul, Enskede Gärd	100:-	
Mats, Norrköping	50:-	
Ann-Marie, Sthlm	100:-	
Fredrik & Tina, Gbg	100:-	
Peter, Göteborg	300:-	
Seppo, Årsta	100:-	
Mikael, Örebro	100:-	
Michael, Hbg	250:-	
Olle, Billinge	200:-	
Andreas, Lund	250:-	

Tobias, Stockholm	50:-
Ulf, Söderala	100:-
Joakim, Göteborg	100:-
Karl-Ivar, Kalmar	50:-
Ann, Trollhättan	100:-
Per, Göteborg	100:-
Dan, Uddevalla	200:-
Tage, Alingsås	75:-
Tomas, Borlänge	100:-
Pensionär, Laholm	50:-
Gösta, Laholm	200:-
Torkel Olsson	500:-
Anneli, Stockholm	100:-
Roland, Kalmar	200:-
Sten, Huddinge	1000:-
Göran, Göteborg	80:-
Patrik, Göteborg	100:-
Steve, Trollhättan	100:-
Anders, Sthlm	500:-
Mats, Norrköping	50:-
Mikael, Örebro	100:-
Greta, V. Haninge	200:-
Kenny, Kungsg.	536:-
Maria, Jörlanda	3000:-
Leif, Spånga	200:-
Seppo, Årsta	200:-
Steve, Trollhättan	100:-
Tomas, Borlänge	100:-
Astrid, Hägersten	200:-
Bengt, Uddevalla	300:-
Rikard, Sthlm	15000:-
Arne, Visby	100:-
Göran, Göteborg	100:-
Tage, Alingsås	100:-
Hardy, Korpemåla	200:-
Sven Dufva, Hammarby	250:-
Tobias, Sthlm	1000:-
Joakim, Göteborg	100:-
Bruno, Bromma	300:-
Ränta	492,26:-
Ingegerd, Huddinge	300:-
Mikael, Örebro	5000:-
Anders, Lagan	50:-
Stig, Vällingby	100:-
Ref nr: 2050	500:-
Gun, Skärholmen	150:-
Edit, Visby	100:-
Frideborg, Västerås	100:-
Erik, Västerås	120:-
Tage, Alingsås	75:-
Kristina, Järfälla	200:-
Per, Göteborg	100:-
Xeno Phobe	300:-
Mikael, V Frölunda	70:-

Dan, Uddevalla	200:-
Mats, Norrköping	50:-
Stig, Täby	500:-
Göran, Göteborg	100:-
Anders, Stockholm	500:-
Anna, Solna	300:-
Astrid, Hägersten	200:-
Ann-Marie, Sthlm	200:-
Eva, Uppsala	1000:-
Paul, Enskede Gärd	200:-
Mikael, Örebro	200:-
Peter, Göteborg	500:-
Patrik, Göteborg	100:-
Bermy, Göteborg	100:-

SUMMA 98 02 08:
145.103,28,-
KRONOR.

SD-98